

Openbaar verslag van Commissie Ruimte op 14 januari 2026

Datum	: 14 januari 2026
Aanvang	: 20:00 uur
Einde	: 23:00 uur
Vergaderlocatie	: Bodegraven
Voorzitter	: R.A.E. (Remco) Tijssen
Griffier	: P.A. (Peter) Breedveld
Notulist	: Inge Hofmeijer
Aanwezig	: R.A.E. (Remco) Tijssen, P.A. (Peter) Breedveld, M.M.E. (Merel) van Dijk-Baak, L. van den Heuvel, S. Jonker, M.M. (Monique) Jonker-Verbakel, T. (Tom) Kalkman, J.H. (Johan) Langelaar, C.W. (Kees-Willem) van Os, S. (Bas) Otting, J.C.H. (Jan) van Rooijen, W. van Roon, R. van Rossum, H. (Henk) van der Smit, W. (William) Tichem

1. Opening en mededelingen van de voorzitter;

Notulen:

De voorzitter opent de vergadering om 20.00 uur en heet de aanwezigen welkom.

2. Vaststelling agenda;

Notulen:

De agenda wordt ongewijzigd goedgekeurd en vastgesteld.

3. Mededelingen van en vragen aan het college waaronder vragen inzake collegebesluiten;

Notulen:

Er zijn geen mededelingen van en vragen aan het college.

4. Verslag commissie Ruimte d.d. 10 december 2025;

Notulen:

Het verslag wordt ongewijzigd goedgekeurd en vastgesteld.

VOORGESTELD HAMERSTUK

5. BOPA Buitenkerk 52;

Vorbereiding raadsbesluit

Notulen:

Mevrouw Jonker (PvdA) geeft aan een stemverklaring af te willen leggen in de raadsvergadering op 28 januari 2026.

De heer Van der Smit (SGP) spreekt zijn waardering uit voor het voorliggende plan. Het stuk kan zijns inziens als een hamerstuk naar de raad.

De voorzitter concludeert dat het stuk als een hamerstuk doorgeleid zal worden naar de raadsvergadering. De PvdA-fractie zal een stemverklaring afleggen.

REGULIERE AGENDAPUNTEN

- 6.** Vestiging groothandel in hout en houtbewerking aan de Molendijk 2a in Nieuwerbrug;
Vorbereiding raadsbesluit

Notulen:

De heer Van Rooijen (CDA) spreekt zijn dank uit voor de inspraakbijdrage en de presentatie van de initiatiefnemer van het plan voor de Molendijk 2a in Nieuwerbrug. De intentie van de initiatiefnemer beoogt volgens de CDA-fractie een gewenste transformatie van het perceel aan de Molendijk. Het is wenselijk dat het aanzien van het perceel op de voorgestelde wijze verbeterd wordt.

Hij vraagt waarom het niet gelukt is om de locatie van de groothandel van Van den Berg aan de Weijpoort ook naar de Molendijk te verplaatsen. Verder heeft de provincie Zuid-Holland terughoudend gereageerd op het voorstel om het perceel aan de noordzijde te verbreden. Spreker vraagt of de wethouder een toelichting wil geven op de positie van de provincie Zuid-Holland. Hij geeft aan tijdens de inspraakvergadering op 7 januari 2026 aandacht te hebben gevraagd voor de bodemsanering. In de toplaag van het perceel is sprake van ernstige bodemverontreiniging. Het advies is om de bestaande asfalt-isolatie van de verontreiniging in stand te blijven houden. Dit betreft een advies van de provincie Zuid-Holland, daterend uit 2006. Hij vraagt of dit advies nog steeds actueel is. Hij geeft aan dat met het oog op de beoogde werkzaamheden in de grond, zoals het dempen en opnieuw graven van een sloot, het wenselijk is om een actueel advies te hebben. Rondom de bedrijfswoning bleek uit de inspraakbijdrage op 7 januari 2026 dat deze niet gepland staat, maar dat er planologisch gezien wel de mogelijkheid bestaat om een bedrijfswoning te realiseren. Hij vraagt of de eventuele bedrijfswoning zonder verdere procedure of vergunning kan worden gerealiseerd. Ook vraagt hij of de netcongestie voor problemen kan zorgen in het voorliggende plan.

Ten aanzien van het verkeer en het vervoer benadrukt de heer Van Rooijen dat een goede en veilige ontsluiting van het terrein noodzakelijk is gezien de omvang van het terrein en de vele aan- en afvoerbewegingen. De uitrit wordt logischerwijs verlegd, maar deze wordt helaas ook smaller. Ter plaatse moet het verkeer een vrijliggend fietspad kruisen. Hij vraagt of er extra maatregelen getroffen moeten worden om de fietsveiligheid te garanderen. De Molendijk ten zuiden van het spoor is een weg zonder beperkingen wat betreft gewicht en breedte. In de praktijk is de weg echter te smal voor vrachtverkeer en bestaat het risico dat de zijkanten van de weg stukgereden worden. Hij vraagt of hieromtrent ook maatregelen worden getroffen. Hoewel de verkeersveiligheid niet direct aan de ruimtelijke ontwikkeling aan de Molendijk is gelinkt, benadrukt hij dat de verkeersveiligheid hierbij zijns inziens integraal aangepakt moet worden.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) spreekt zijn waardering uit voor het zorgvuldig uitgewerkte voorliggende plan. Toch roept het voorstel wezenlijke vragen op. De BOPA-procedure is gestart omdat er wordt afgeweken van het omgevingsplan. De nadruk ligt op het bijplus-sen van 1 hectare, waarop de provincie Zuid-Holland in eerste instantie terughoudend heeft gereageerd. De spreker merkt op dat zijns inziens een duidelijke weergave en toelichting op alle afwijkingen van het omgevingsplan, ontbreekt in het stuk. Dit betreffen met name de afwijkingen van de bouwvlakken. Ook wijst hij erop dat er bij nieuwe bedrijvigheid op een

terrein zijns inziens geen nieuwe gebouwen gerealiseerd mogen worden. De oude gebouwen moeten hergebruikt worden. Hij hoort graag van de wethouder bij welke aspecten van het plan wordt afgeweken van het omgevingsplan. In aanvulling op de bijdrage van de heer Van Rooijen merkt hij op dat 104 extra verkeersbewegingen op de Molendijk, waarvan 52 vrachtwagens, een aanzienlijk aantal is. Hij vraagt of dit past bij de verkeersintensiteit van de Molendijk.

Tot slot wijst hij erop dat onderaan de website van de projectontwikkelaar, bij de vermelding van alle projectpartners, ook het logo van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk is afgebeeld. Hij vraagt het college of de gemeente, behalve in het uitvoeren van haar overheids-taken, verder bij het project aan de Molendijk is betrokken. Wanneer dit niet het geval is, is het zijns inziens wenselijk om het logo van de website te laten verwijderen.

De heer Jonker (PvdA) geeft aan dat het voorliggende plan kansen biedt: een bestaand bedrijf wordt verduurzaamd. Tegelijkertijd moet er scherp gelet worden op de gevolgen van het plan voor Nieuwerbrug en het buitengebied. Het verkeer is een belangrijk aandachtspunt voor de PvdA-fractie. In het voorstel staat vermeld dat er geen extra vrachtverkeer wordt verwacht door de dorpskern van Nieuwerbrug en dat vrachtverkeer verboden is op de Korte Waarder. Hieruit blijkt zijns inziens onvoldoende hoe er in de praktijk voor wordt gezorgd dat vrachtverkeer uit de dorpskern en van de Korte Waarder geweerd wordt. Hij vraagt of het college kan toelichten welke concrete maatregelen rondom het verkeer worden genomen.

De provincie Zuid-Holland reageerde kritisch op het voorstel van de uitbreiding van het perceel met 1 hectare agrarische grond. Hoewel er nog geen definitief oordeel is gegeven vanuit de provincie, wordt de raad al wel om een positief advies gevraagd. Hij vraagt wat de vervolgstappen zijn wanneer de provincie niet akkoord gaat met het voorstel.

Hij wijst erop dat in het tweede punt van het raadsvoorstel wordt voorgesteld om vervolgvragen niet aan de raad voor te leggen, terwijl het juist bij ontwikkelingen in het buitengebied van belang is dat de raad betrokken blijft.

Mevrouw Van Dijk (GL) geeft aan dat de voorgestelde ontwikkeling een verbetering is van het huidige perceel. Er wordt voorgesteld om een bedrijf met een verzorgde uitstraling, een duidelijke erfstructuur en landschappelijke inpassing te realiseren. De locatie is in beginsel logisch: het terrein ligt geïsoleerd tussen het spoor en de polder en de ontsluiting loopt rechtstreeks richting nabijgelegen N-wegen en de A12. Ook hoeft het zware verkeer niet door de dorpskern van Nieuwerbrug te rijden. Samenvattend merkt ze op dat de locatie ruimtelijk en verkeerskundig gezien, goed gekozen is.

De spreker geeft aan dat duurzaamheid in de houtbranche voor de GroenLinksfractie van groot belang is. Ze merkt aan dat het bedrijf Van den Berg Hardhout zich profileert als een leverancier van verantwoord hardhout met FSC-certificering. Uit de stukken blijkt echter dat deze certificering vooral een bedrijfsbelofte is en geen juridisch vastgelegde voorwaarde. Ze vraagt of het college bereid is om in de vergunning aan de groothandel vast te leggen dat alleen aantoonbaar duurzaam gecertificeerd hardhout op de locatie aan de Molendijk mag worden opgeslagen en verwerkt.

Ten aanzien van de bodem merkt ze op dat de locatie aan de Molendijk jarenlang is gebruikt als vrachtwagenslooplocatie. De bodem is ernstig vervuild en deze verontreiniging is niet gesaneerd maar geïsoleerd onder een asfaltlaag. Hoewel dit juridisch is toegestaan, blijft het een kwetsbare situatie, zeker nu het terrein wordt uitgebreid. Het is voor de fractie van

GroenLinks van groot belang dat isolatie op de lange termijn gegarandeerd blijft en dat er geen risico's ontstaan voor bodem, water en omgeving.

Afsluitend merkt ze op dat er een ontwikkeling voorligt die in veel opzichten beter is dan de huidige situatie. Beter dan slecht is echter niet automatisch duurzaam. Voor verantwoord hout en een toekomstbestendige ontwikkeling, is ook juridische vastlegging van belang.

De heer Van der Smit (SGP) merkt omtrent de uitbreiding van het perceel met 1 hectare op dat hij begrijpt dat de provincie Zuid-Holland hier enige moeite mee heeft. Het is namelijk niet vanzelfsprekend dat bedrijfsbestemmingen in het landelijke gebied uitgebreid worden. Zowel bij de provincie en de gemeente wordt er echter gelet op ruimtelijke kwaliteitsverbetering. Die verbetering is duidelijk zichtbaar in het voorliggende plan en lijkt hem ook de motivatie om het plan te realiseren. Hij wijst erop dat de verkeersbewegingen niet nieuw zijn, hier was ook al sprake van bij het bedrijf dat voorheen op het perceel gevestigd was. Ook is de locatie zijns inziens bij uitstek geschikt voor een groothandel in hout. Het is daarnaast ook niet mogelijk om het bedrijf zich te laten vestigen op een bedrijventerrein in Bodegraven-Reeuwijk. Hij spreekt de hoop uit dat het college de provincie Zuid-Holland weet te overtuigen van het nut en het belang van voorliggend plan.

De heer Kalkman (CU) geeft aan dat er zijns inziens een weloverwogen aanvraag voorligt. De voorgestelde ontwikkeling is een verbetering ten opzichte van de bestaande locatie. Ten aanzien van de uitbreiding van het perceel merkt hij op dat de fractie van de ChristenUnie hierin geen probleem voorziet. Hij vertelt dat hij de dichtstbijzijnde burens van het perceel heeft gesproken. Zij zien de ontwikkeling vooral als een verbetering ten opzichte van de bestaande locatie.

De heer Van Rossum (BBR) geeft aan dat er aan de Molendijk in plaats van een vrachtwagensloperij, een groot opslagbedrijf voor tropisch hardhout gerealiseerd wordt. Dit lijkt in eerste instantie een verbetering van de huidige situatie, omdat er geen bodemverontreiniging plaats zal vinden. Aangaande de uitbreiding van het perceel, merkt hij op dat de motivering van de provincie Zuid-Holland voor haar twijfel is dat het een uitbreiding op agrarisch gebied betreft. Hij begrijpt van de heer Kalkman dat er is geïnformeerd naar de mening van de burens. Hij geeft aan, net zoals de heer Van Rooijen, zich zorgen te maken over de extra vrachtwagenbewegingen op de Molendijk. De Molendijk lijkt hier namelijk niet op berekend. De BBR-fractie is kritisch op deze verkeerssituatie.

De heer Van den Heuvel (VVD) geeft aan dat de VVD-fractie positief tegenover de voorgestelde ontwikkeling voor Molendijk 2a staat. Het is goed om te zien hoe het lokale familiebedrijf de stap richting modernisatie en toekomstbestendigheid zet. Een dergelijk initiatief draagt bij aan een sterke lokale economie en behoud van werkgelegenheid in de dorpen van Bodegraven-Reeuwijk. De VVD-fractie waardeert met name dat het plan meer is dan verplaatsing en uitbreiding: de ondernemer kiest bewust voor een kwalitatieve inrichting van het terrein, met aandacht voor duurzaamheid, een nette ruimtelijke uitstraling en een heldere opzet van het bedrijfsproces. De toevoeging van een leercentrum is een mooie en logische stap binnen het vakgebied van het hardhout. Daarnaast laat het plan een duidelijke verbetering zien ten opzichte van de oude situatie. Het nieuwe ontwerp brengt rust, structuur en een betere landschappelijke aansluiting. Hij sluit zich aan bij de vraag van de heer Jonker over wat er gebeurt wanneer de provincie Zuid-Holland niet akkoord gaat met

het plan. Afsluitend merkt hij op dat het initiatief goed past bij de locatie en bij de toekomst van Nieuwerbrug.

De heer Otting (D66) geeft aan dat de D66-fractie op een constructieve en positieve wijze naar het plan kijkt. De groothandel krijgt een mooie en zorgvuldige inrichting en past in het landschap. Hiermee is er sprake van een ruimtelijke verbetering ten opzichte van de huidige situatie. Hij benadrukt dat de impact voor Nieuwerbrug zorgvuldig gemonitord moet worden. In het stuk wordt uitgegaan van 54 lichte en 52 zware verkeersbewegingen per etmaal en de zuidelijke routekeuze. Desondanks blijft het mogelijk om bijvoorbeeld door de dorpskern te rijden. Hij vraagt de wethouder of het mogelijk is om de zuidelijke route af te dwingen, bijvoorbeeld met routing, communicatie, leveranciers of fysieke inrichting en waar nodig handhaving. Aangaande de buitenopslag wijst hij erop dat omwonenden vragen hadden over de eventuele overlast en geur van de houtopslag. Hij vraagt of er vergunningsvoorwaarden worden opgesteld over stof, geluid, brandveiligheid en geur. De D66-fractie neigt naar een positief advies voor het voorstel, gezien de ruimtelijke verbetering en economische waarde die de ontwikkeling met zich meebrengt. Hij benadrukt dat er aandacht moet blijven voor de leefbaarheid in Nieuwerbrug.

De heer Van Roon (LLBR) geeft aan dat er een goed plan voorligt voor een mooi bedrijf op een mooie locatie. Hij sluit zich bij alle vragen van de voorgaande sprekers aan.

Wethouder de heer KnoI geeft aan dat er een plan voorligt dat onder andere mooi is vanwege het feit dat het om een bedrijf gaat van een ondernemer die oorspronkelijk uit Nieuwerbrug komt. Het deel van zijn bedrijf dat momenteel nog in Lopik is gevestigd, komt weer terug naar het dorp en draagt daarmee ook bij aan de werkgelegenheid in Nieuwerbrug. Hij spreekt zijn waardering uit voor het gegeven dat de ondernemer aandacht heeft voor het leercentrum. Het bedrijf heeft een vestiging aan de Weijpoort in Nieuwerbrug. Het oorspronkelijke idee was om de locatie aan de Weijpoort ook naar de Molendijk te verplaatsen. Dit bleek echter vooralsnog niet mogelijk omdat het aan ruimte ontbrak en vanwege de financiële impact. Hij spreekt de hoop uit dat de locatie aan de Weijpoort in de toekomst uit het centrum van Nieuwerbrug verplaatst kan worden, zodat op die locatie woningbouw gerealiseerd kan worden. Het gaat namelijk om een mooie woningbouwlocatie en het streven past ook bij het beleid om bedrijvigheid uit de woonkernen te halen.

De provincie Zuid-Holland is kritisch op het voorstel. Het college is echter van mening dat de ontwikkeling een ruimtelijke kwaliteitsverbetering is en dat het om een mooi bedrijf gaat dat passend is op de locatie aan de Molendijk en ook duurzaam opereert. Het bedrijf past bij Bodegraven-Reeuwijk en de ontwikkeling zorgt onder andere voor een verbeterde aanblik van de locatie. Desondanks heeft het college moeite met het opofferen van land met een agrarische bestemming voor het realiseren van bedrijvigheid. Toch is het college van mening dat het realiseren van bedrijvigheid dicht bij Nieuwerbrug wenselijker is dan bedrijvigheid in de dorpskernen. Hij geeft aan dat er met de agrariërs in het gebied rondom het perceel aan de Molendijk 2a is gesproken. De provincie moet overtuigd worden van het belang en nut van de uitbreiding. Het college wil graag het advies van de raad gebruiken als steun om de provincie te overtuigen. Het is echter van groot belang dat de provincie een akkoord geeft voor de doorgang van de ontwikkeling. Wanneer de provincie geen akkoord geeft, kan dit betekenen dat er van het plan moeten worden afgezien of dat het plan aangepast moet worden. Aanpassing van het plan is problematisch, omdat de vestiging in Lopik

dan niet volledig overgebracht kan worden.

Ten aanzien van de bodemverontreiniging geeft hij aan dat het advies inderdaad uit 2006 dateert. Het advies is echter opnieuw beoordeeld en ook goedgekeurd door de ODMH (Omgevingsdienst Midden-Holland). De isolatie kan dus gewaarborgd blijven. Rondom de vraag van de heer Van Rooijen over de netcongestie geeft hij aan dat het college niet over de nutsvoorzieningen gaat. Aangaande de mogelijkheid voor een bedrijfswoning legt hij uit dat deze planologisch is bestemd. Desondanks moet er voor de daadwerkelijke realisatie hiervan, een bouwvergunning aangevraagd worden. Hij wijst erop dat de initiatiefnemer heeft aangegeven in eerste instantie geen bedrijfswoning te willen ontwikkelen.

Duurzaamheid is voor Van den Berg Hardhout een belangrijk onderwerp. Het college heeft een uitgebreide presentatie bijgewoond over de visie en de ontwikkeling van het bedrijf. Hij vertelt dat Van den Berg Hardhout al het hout wat zij kappen, ook terugplanten. Mevrouw Van Dijk vroeg of er juridische afspraken over de duurzaamheid gemaakt kunnen worden. De spreker geeft aan dat hij bereid is om dergelijke afspraken over de duurzaamheid vast te leggen in een anterieure overeenkomst. Hij verzekert de commissie dat het bedrijf bereid is om afspraken te maken over de duurzaamheid van het hardhout.

Aangaande de verkeerssituatie geeft hij aan dat er op basis van de huidige bedrijvigheid is vastgesteld dat de verkeersbewegingen, ook na het verleggen van de uitrit, niet leiden tot een wijziging in de verkeersstroom op de Molendijk. In de ruimtelijke procedure is getoetst of de ontsluiting voldoet aan de verkeersveiligheid. Verder is de Molendijk zelf niet specifiek onderzocht, omdat deze in principe geschikt is voor vrachtverkeer tot 50 ton. Extra maatregelen voor fietsveiligheid en voor het behoud van de weg vallen in principe buiten de voorliggende BOPA-procedure.

Voor de locatie van Van den Berg Hardhout aan de Weijpoort is een afspraak gemaakt over de route: de aan- en afvoerbewegingen verlopen altijd via de noord- of de zuidzijde en niet door het dorp zelf. Het bedrijf houdt zich aan deze afspraak. De locatie aan de Molendijk ligt dicht tegen de A12 en N-wegen aan. De heer Otting vroeg of er bij file op de N-wegen of op de A12 niet toch voor een route binnendoor gekozen gaat worden. Spreker verwacht dat Van den Berg Hardhout ook hierin hun afspraak nakomt en dat de route via de zuidkant zal lopen. Verder wijst hij erop dat het vrachtverkeer niet over de Korte Waarder mag rijden. Hij merkt op dat handhaven op de routekeuze zijns inziens te ver gaat.

De heer Van Rooijen (CDA) geeft aan dat hij begrijpt dat de verkeersmaatregelen feitelijk gezien los van de BOPA-procedure staan. Toch zijn de twee wel aan elkaar gerelateerd, de Molendijk is namelijk nodig voor het bedrijf en het vrachtverkeer van en naar het bedrijf is beduidend zwaarder in gewicht dan bij de vrachtwagensloperij het geval was. Daarbij ligt de Molendijk ook op een gedempte sloot. Hij roept ertoe op om te onderzoeken of er maatregelen nodig zijn voor het behoud van de weg en merkt op dat grasbetontegels mogelijk al volstaan. Hij hoort graag een toezegging van de wethouder aangaande de verkeersveiligheid en het behoud van de Molendijk.

Wethouder de heer KnoI geeft aan dat de door de heer Van Rooijen genoemde punten nog niet nader zijn onderzocht. Hij zegt de heer Van Rooijen toe zijn vragen bij de afdeling Verkeer van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk neer te leggen. Het betreft de vraag of de Molendijk geschikt is voor zwaar vervoer en of er aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn voor het behoud van het wegdek. De tweede vraag is of er aanvullende maatregelen genomen moeten worden om de fietsveiligheid van de fietsers op het vrijliggende fietspad

te borgen. In reactie op de vraag van de heer Jonker over punt twee van de besluitenlijst merkt op dat de raad in de regel niet betrokken wordt bij vervolgaanvragen om een omgevingsvergunning. Wanneer er significante aanpassingen op de aanvraag worden gedaan, zullen die uiteraard met de raadsleden gedeeld worden.

De heer Lauwers (ambtelijke ondersteuning) licht toe dat punt twee vooral een efficiëntiebepaling is. Hij vertelt dat het bij een BOPA-procedure van groot belang is dat de bouwtechnische aanvraag in overeenstemming is met de planologische aanvraag. In reactie op de heer Hogendoorn over de afwijkingen geeft hij aan dat er in de voorliggende BOPA wordt afgeweken van de maatbestemming, de uitbreiding van 1 hectare is in strijd met het bestemmingsplan, er wordt afgeweken van de bouwvlakken omdat er meer gebouwd moet worden en tot slot worden de maximale goot- en opslaghoogte licht overschreden.

Wethouder de heer KnoI merkt ten aanzien van de geuroverlast en brandveiligheid op dat deze zijn beoordeeld door de ODMH. Beide voldoen aan de normen. De dichtstbijzijnde woningen liggen buiten de geurcirkel van 50 meter. In reactie op de vraag van de heer Hogendoorn geeft hij aan dat gemeente puur haar overheidstaken uitvoert.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) stelt voor om het gemeentelogo van de website van de initiatiefnemer te verwijderen.

Wethouder de heer KnoI antwoordt dat hij dit zal vragen.

Mevrouw Van Dijk (GL) wijst erop dat haar vraag over het verankeren van de duurzaamheid in een afspraak voortvloeit uit de video op de website van de projectontwikkelaar. Hierin wordt namelijk genoemd dat het Amazonegebied een duurzaam beheerd bos is. De fractie van GroenLinks verschilt hierover van mening met de initiatiefnemer.

Wethouder de heer KnoI vertelt dat Van den Berg Hardhout een terrein in het Amazonegebied beheert, waarbij alle gekapte bomen worden vervangen door nieuwe. Hij benadrukt dat het bedrijf dus niet alleen het hout kapt, maar ook bijdraagt aan hout voor de toekomst.

De heer Van Rooijen (CDA) spreekt zijn dank uit voor de beantwoording van de wethouder. De wethouder maakte een voorbehoud bij het oordeel van de provincie Zuid-Holland. Spreker vraagt of het plan, op het moment dat de provincie niet akkoord gaat met het huidige plan, terugkomt in de raad of gewijzigd en zonder goedkeuring van de raad wordt doorgeleid naar de provincie. De CDA-fractie staat positief tegenover het voorliggende plan.

Wethouder de heer KnoI vertelt dat er voor goedkeuring van het plan, goedkeuring van de raad en van de provincie Zuid-Holland nodig is. De volgorde ligt niet vast, maar de huidige gang van zaken is wel uitzonderlijk. Hij geeft aan dat het college de zekerheid van de raad kan gebruiken tegen de onzekerheid van de provincie. Wanneer de provincie alsnog niet akkoord gaat met het plan, zal de raad hierover worden geïnformeerd. In een dergelijk geval moet de ondernemer overwegen of hij het plan wil wijzigen. Spreker stelt voor om het voorstel in stemming te brengen, ondanks de onzekerheid van de provincie.

De heer Van Rooijen (CDA) geeft aan dat de CDA-fractie voor het voorstel zal stemmen.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) geeft aan dat het stuk wat de Fractie Borg betreft een bespreekstuk is, vanwege de afwijkingen en de precedentwerking op de locatie aan de Molendijk.

De heer Otting (D66) vraagt op welke precedentwerking de heer Hogendoorn doelt.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) merkt op dat hij zich graag wil verdiepen in de eventuele wensen van de mensen die nabij het perceel aan de Molendijk 2a wonen.

De heer Jonker (PvdA) vraagt waarom Van den Berg Hardhout de keuze heeft gemaakt om de locatie in Lopik op te heffen, in plaats van de locatie in het centrum van Nieuwerbrug. Verder is het stuk voor de PvdA-fractie een hamerstuk.

Mevrouw Van Dijk (GL) geeft aan dat het stuk wat de GL-fractie betreft als een hamerstuk doorgeleid kan worden naar de raadsvergadering.

De heer Van der Smit (SGP) merkt in reactie op de bijdrage van de heer Van Rooijen op dat het zijns inziens verstandig is om eerst een raadsbesluit te nemen en de uitkomst hiervan mee te nemen naar de provincie. Het raadsbesluit is namelijk het advies van het hoogste orgaan van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Hij spreekt zijn waardering uit voor de door de wethouder voorgestelde besluitvormingsroute. Hoewel hij de duurzaamheid als een belangrijk thema beschouwt, wijst hij erop dat dit niet het uiteindelijke afwegingscriterium in de ruimtelijke ordening moet zijn. Hij roept op ervoor te waken om als gemeente niet teveel te bepalen in de bedrijfsvoering van de ondernemer. Het stuk kan als een hamerstuk doorgeleid worden naar de eerstvolgende raadsvergadering.

De heer Kalkman (CU) spreekt zijn dank uit voor de toezegging van de wethouder over de belasting van de Molendijk. Hij merkt op dat de eigenaren van de agrarische grond geen probleem hebben met het afstaan van grond aan het bedrijf. Hij vraagt waarom de provincie Zuid-Holland dan wel moeite heeft met het voorstel.

De heer Van Rossum (BBR) bedankt de wethouder voor de beantwoording van de vragen. De BBR-fractie blijft zorg houden voor de belasting van de weg. Het stuk kan als een hamerstuk door naar de raadsvergadering.

De heer Van den Heuvel (VVD) merkt op dat 52 zware verkeersbewegingen per etmaal inhouden dat er gemiddeld één vrachtwagen per kwartier over de Molendijk rijdt. Hij wijst erop dat veel wegen in Bodegraven-Reeuwijk zwaarder belast zijn dan de Molendijk. De VVD-fractie is daarom van mening dat de impact op de weg niet buitenproportioneel groot zal zijn en beschouwt het voorliggende stuk als een hamerstuk.

De heer Otting (D66) wijst erop dat hij met zijn opmerking over handhaven vooral doelde op het durven handhaven wanneer dit nodig blijkt te zijn. Het stuk kan als hamerstuk doorgeleid worden naar de raadsvergadering.

De heer Van Roon (LLBR) geeft aan dat het stuk wat de LLBR-fractie betreft een hamerstuk is.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) merkt op dat het stuk voor de Fractie Borg ook een hamerstuk kan zijn.

Wethouder de heer KnoI merkt in reactie op de vraag van de heer Kalkman dat Van den Berg geen ontwikkelmogelijkheden had in Lopik, daarom is ervoor gekozen om de zaak geheel te verplaatsen naar Nieuwerbrug. Het college acht het wenselijk dat de locatie uit de dorpskern van Nieuwerbrug ook verhuist maar dat blijkt tot op heden niet te kunnen. Hij licht toe dat Van den Berg Hardhout de agrarische grond al heeft gekocht van de ondernemer. Als het plan doorgang vindt wordt de ondernemer eigenaar van de grond.

De voorzitter concludeert dat het stuk als een hamerstuk doorgeleid zal worden naar de raadsvergadering.

7. Initiatiefvoorstel Pilot permanente bewoning recreatiewoningen Bodegraven-Reeuwijk; *Vorbereiding raadsbesluit*

Na de bespreking in de commissie Ruimte is besloten om dit agendapunt niet door te geleiden naar de gemeenteraad voor besluitvorming.

Notulen:

De heer Van Roon (LLBR) geeft aan dat er een pilot voorligt waarmee kan worden onderzocht of het mogelijk en wenselijk is om recreatiewoningen een permanente woonbestemming te geven. Het betreft een pilot van tien woningen. De LLBR-fractie staat gezien de woningnood positief tegenover de pilot. Minister Keijzer heeft in een brief aan de gemeenten ook opgeroepen om permanent wonen in recreatiewoningen mogelijk te maken. Spreker wijst erop dat de recreatiewoningen vaak al permanent worden bewoond, omdat daar niet op gehandhaafd wordt. De situatie verandert dus niet met de pilot, behalve de officiële bestemming van de woningen. Het is zijns inziens wenselijk om de recreatiewoningen een aparte status te geven, waarmee wordt geborgd dat deze niet groter worden dan ze nu zijn. Hij spreekt zijn dank uit voor de aan het agendapunt toegevoegde beleidsnota uit 2016. In het voorliggende raadsvoorstel ontbreken volgens de LLBR-fractie kaders waarin zaken zoals de waardevermeerdering en het bouwvlak, worden geborgd. Het raadsvoorstel moet zekerheid bieden aan iedereen: aan mensen die permanent in de recreatiewoning willen wonen, maar ook aan mensen die tegen deze ontwikkeling zijn. Spreker stelt voor om het voorstel terug te nemen en scherpere kaders te stellen waarin voor iedereen duidelijk is dat de woonsituatie in de recreatiewoningen hetzelfde blijft, maar dan op een legale wijze.

De heer Van Os (VVD) vraagt of de heer Van Roon zojuist heeft voorgesteld om het eigen voorstel terug te nemen.

De heer Van Roon (LLBR) antwoordt dat het inderdaad over het eigen ingediende voorstel gaat. De LLBR-fractie is van mening dat de kaders niet scherp genoeg zijn gesteld.

De heer Van Os (VVD) geeft aan moeite te hebben met de gang van zaken. Hij roept ertoe op om het voorstel alsnog te bespreken.

De heer Van Roon (LLBR) reageert dat het voorliggende voorstel door de gemeente is opgesteld naar aanleiding van de vraag van de fracties van de LLBR en de SGP om het initiatief te bespreken in een commissievergadering.

De heer Van der Smit (SGP) merkt ten aanzien van een initiatiefvoorstel op dat deze kan worden ingediend door inwoners en andere belanghebbenden. Dit is in het onderhavige geval ook gebeurd. Het is zijns inziens correct om als raad een antwoord te geven op een dergelijk initiatiefvoorstel, waar de belanghebbenden moeite in hebben gestoken. Het heeft hem verbaasd dat de SGP- en de LLBR-fractie zelf verantwoordelijk waren voor het schrijven van het initiatiefvoorstel om dit te bespreken in de commissievergadering. Mevrouw Harten heeft het initiatiefvoorstel uiteindelijk geschreven. Hij wijst erop dat deze gang van zaken zijns inziens onwenselijk is. Hij zou deze procedurele kwestie op enig moment graag willen bespreken.

De voorzitter geeft aan moeite te hebben met het feit dat het voorstel op de agenda is geplaatst en dat de raadsfracties zich hierop hebben voorbereid, terwijl de initiatiefnemers niet achter het voorstel lijken te staan.

De heer Van Os (VVD) merkt op dat de heer Van Roon aangeeft dat het voorliggende stuk door de gemeente is geschreven, terwijl de heer Van der Smit aangeeft dat mevrouw Harten dit voor haar rekening heeft genomen. Hij vraagt wie het voorstel nu heeft geschreven.

De heer Van der Smit (SGP) geeft aan dat het college een commentaar heeft geschreven op het voorstel van de initiatiefnemers. Hij spreekt zijn waardering uit voor het keurige en objectieve commentaar. Hij vertelt dat zomerwoningen in het verleden werden gevorderd om de woningnood op te lossen. Later is die situatie veranderd om te voorkomen dat er een ongewenste bouwmassa komt in het Plassengebied. Hij onderschrijft deze ontwikkeling. Het is lastig om te handhaven op illegale permanente bewoning van de recreatiewoningen, want pas als iemand staat ingeschreven in het bevolkingsregister op het adres van de recreatiewoning, woont diegene daar permanent. Dit criterium kan gemakkelijk omzeild worden. In de huidige situatie is gegarandeerd dat de recreatiewoning qua inhoud, gebruik en woonoppervlakte gelijk blijft.

Redenen om toch een ander standpunt in te nemen dan voorheen zijn bijvoorbeeld de mogelijkheid om de woningen niet allemaal gelijke inhoud en woonoppervlakte te geven in de woonbestemming en de mogelijkheid tot voordeelcompensatie. De voordeelcompensatie spreekt hem aan, want de gemeente Bodegraven-Reeuwijk heeft een grote opdracht voor de volkshuisvesting. Hij benadrukt dat er zijns inziens pas op een later tijdstip, na de verkiezingen, een besluit hoeft worden genomen over de recreatiewoningen. Het lijkt hem goed om vanavond een discussie te voeren over de wenselijkheid van aanpassing van het beleid voor recreatiewoningen.

De heer Kalkman (CU) vraagt of de bespreking als een opiniërende bespreking kan worden aangemerkt.

De heer Otting (D66) merkt op dat het voorstel ingediend is als een initiatiefvoorstel.

De heer Tichem (CDA) merkt op dat er een raadsbesluit bij het voorstel hoort. Een opiniërend gesprek is daarom zijns inziens niet wenselijk.

De voorzitter geeft aan dat iedereen zich heeft voorbereid. Hij wil iedereen de gelegenheid geven om hun inbreng op het voorstel te geven.

De heer Otting (D66) reageert op de bijdrage van de heer Van Roon. Hij acht het ongepast dat de heer Van Roon de schuld bij 'de gemeente' neerlegt, terwijl de fractievoorzitter van de LLBR-fractie het stuk heeft geschreven.

Hij geeft aan dat er een belangrijke vraag voorligt, namelijk over hoe moet worden omgegaan met recreatiewoningen in het Plassengebied. De D66-fractie is in de basis geen voorstander van het voorliggende voorstel. Hoewel zij begrip heeft voor de mensen die zoeken naar duidelijkheid, wegen de voordelen niet tegen de nadelen op. Spreker wijst erop dat het voorstel de woningnood niet oplost. In het initiatiefvoorstel wordt benoemd dat een deel van de recreatiewoningen al langdurig wordt bewoond en dat dit voor de bewoners onzekerheid over hun positie oproept. Het initiatiefvoorstel verwijst naar een landelijke instructie met een peildatum op 16 mei 2024, die de gemeente zou verplichten om bestaand permanent gebruik planologisch toe te staan. Hiermee krijgen bewoners die aan de peildatum voldoen, rechtszekerheid. In het voorstel wordt dit juridisch uitgewerkt als: alleen bewoners die kunnen aantonen dat zij vóór 16 mei 2024 ingeschreven stonden op het adres van de recreatiewoning en vervolgens via een omgevingsplanwijziging binnen de kaders vallen. Spreker wijst erop dat een instructie in de kern gaat over het afwikkelen van bestaande situaties onder voorwaarden en niet over het mogelijk maken van een nieuwe route naar meer permanent bewoonde recreatiewoningen. Die laatste suggestie wordt wel gewekt: de pilot wordt gepresenteerd als een innovatieve oplossing voor de woningnood, terwijl tien recreatiewoningen geen woningnood oplossen, zeker niet in het segment waar de nood het hoogste is. De recreatiewoningen in het Plassengebied kunnen juist verschuiven naar het duurdere segment, waardoor de woningen juist stijgen in waarde. Het voorstel legt zelf een kwetsbaar punt bloot: bij permanente bewoning is het niet reëel om de woning te beperken tot het huidige oppervlakte en daarom moet er worden gestuurd op bijvoorbeeld de bouwvlakken en de WOZ-waarde. Dit staat haaks op het standpunt van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk: permanente bewoning in het recreatiegebied geeft een risico op verstedelijking, druk op de omgeving en verdringing van de recreatieve functie.

De D66-fractie wil het Plassengebied als recreatie- en natuurgebied respecteren. Spreker vat samen dat het voorstel een beleidsrichting mogelijk maakt die lastig teruggedraaid kan worden. Het voorstel vraagt het college bovendien om binnen twee jaar een beleidsadvies te presenteren voor de structurele toekomst van permanente bewoning van recreatiewoningen. Dit is zijns inziens het begin van een koerswijziging.

De heer Otting vraagt hoe in het college omgegaan wordt met de landelijke verplichtingen rondom het bestaand gebruik van recreatiewoningen en hoe de recreatieve waarde van de recreatiewoningen geborgd blijft.

De heer Van Os (VVD) geeft aan enigszins verbaasd te zijn over voorliggend voorstel omdat dit onderwerp in 2016 al is besproken. Destijds had de raad moeite met de vaste bewoning in de recreatiewoningen vanwege het feit dat er niet werd gehandhaafd. Toen is ervoor gekozen om de bewoners die voor de besluitvorming in 2016 in een recreatiewoning woonden, een niet-overdraagbare ontheffing te geven. Dit zorgde voor een uitsterfconstructie zodat

de recreatiewoningen uiteindelijk zoveel mogelijk een recreatieve functie zouden hebben. In de afgelopen tien jaar is de raad alleen maar kritischer en zuiniger op het Plassengebied geworden en wordt elke voorgestelde ontwikkeling onder een vergrootglas gelegd. Het verbaast hem dan ook dat de LLBR-fractie, als ambassadeur van het Plassengebied, het initiatiefvoorstel voor permanente bewoning van recreatiewoningen indient. De VVD-fractie acht het onwenselijk dat de voorgestelde pilot doorgang vindt. Hoewel veel zaken ingekaderd kunnen worden, kan dit ook juridische conflicten tot gevolg hebben. Verder is de kans op precedentwerking groot en vergt de kleine pilot veel van de ambtelijke capaciteit. Hij benadrukt dat de pilot van tien woningen niets oplost voor de woningnood: de mensen die een recreatiewoning kunnen betalen, wonen waarschijnlijk niet in Bodegraven-Reeuwijk. Wanneer die mensen dus permanent in hun recreatiewoningen gaan wonen, komen er alsnog geen woningen vrij in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Spreker vat samen dat de VVD-fractie tegen het initiatiefvoorstel is.

De heer Van Rossum (BBR) geeft aan dat er met een pilot van tien woningen niets aan de woningnood in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk opgelost wordt. Verder is het onduidelijk wanneer en hoe de evaluatie van de pilot plaatsvindt. Daarnaast is het onduidelijk hoe rekening wordt gehouden met grootschalige verbouw van de recreatiewoningen in het Plassengebied. Hij is van mening dat permanente bewoning een extra belasting van het Plassengebied zal opleveren, terwijl dit gebied voor Bodegraven-Reeuwijk een belangrijk natuur- en recreatiegebied is.

De heer Kalkman (CU) geeft aan dat de CU-fractie het voorstel niet zomaar overneemt. Het is namelijk de vraag of de voorgestelde ontwikkeling wenselijk is voor het Plassengebied. Met het mogelijk maken van permanente bewoning van recreatiewoningen, wordt het Plassengebied steeds meer een woongebied. Bovendien bestaat de kans dat er na de pilot meer bewoning toegestaan is dan in de beginsituatie het geval was. Bij een toekomstige verkoop is er dan geen garantie dat de recreatiewoning door eenzelfde aantal bewoners bewoond blijft. Dit legt een druk op het natuurlijke karakter van het Plassengebied, dat ook onderdeel is van het Natuurnetwerk Nederland. Bij de aandachtspunten in het initiatiefvoorstel staat dat 'een beperkt aantal woningen en een strikte selectie noodzakelijk' is. Spreker neemt aan dat het beperkte aantal woningen, de tien woningen van de pilot betreft. Hij vraagt hoe dit aandachtspunt overeind blijft wanneer na de pilot de mogelijkheid wordt gecreëerd om meer recreatiewoningen een permanente woonbestemming te geven. Onder het kopje 4.1 'Ruimtelijke en milieutechnische randvoorwaarden', staat vermeld dat parkeren op eigen terrein moet kunnen plaatsvinden voor minimaal twee voertuigen. Dat kunnen dus ook meer voertuigen worden, wat erop duidt dat er een toename op de verkeersdruk in het Plassengebied is te verwachten. Die toename zal mede worden veroorzaakt door de aan- en afvoer van bouwmaterialen om de recreatiewoningen intern te verbouwen. De CU-fractie begrijpt de intentie van de initiatiefnemers, maar is van mening dat de voorgestelde ontwikkeling niet wenselijk is in het waardevolle Plassengebied. Wanneer permanente bewoning wordt toegestaan, zullen er ingrepen gepleegd worden in en om de woningen waar moeilijk op gehandhaafd kan worden. Bovendien zal permanente bewoning ook voorzieningen vereisen, zoals meer straatverlichting, terwijl dit juist onwenselijk is voor de nachtdieren in het Plassengebied. Daarnaast ligt het Plassengebied dicht tegen het Natura 2000-gebied Broekvelden, Vettenbroek en Polder Stein aan. Daarom is vooraf deskundige beoordeling nodig of de permanente woonbestemming negatieve effecten sorteert op de

beschermingszones. Spreker vraagt of het voorstel al is getoetst door deskundigen en wat de mening van de provincie Zuid-Holland en de ODMH is.

Mevrouw Van Dijk (GL) geeft aan dat het initiatiefvoorstel haars inziens voor de raadsvergadering op 28 januari 2026 geagendeerd moet worden. Tijdens die vergadering kan worden besloten of het agendapunt wel of niet moet worden besproken.

Ze spreekt haar waardering voor het initiatiefvoorstel van de SGP- en de LLBR-fractie. Ze wijst erop dat vanavond geen kleine technische pilot voorligt, maar juist een fundamentele koerswijziging in hoe de gemeente Bodegraven-Reeuwijk omgaat met recreatiewoningen en het Plassengebied. In 2016 heeft de raad bewust gekozen voor het uitgangspunt dat een permanente woonbestemming voor recreatiewoningen in principe ongewenst is vanwege natuur, landschap, recreatie en leefbaarheid. Destijds is gekozen voor een uitsterfconstructie: bestaande gevallen van permanente bewoning werden tijdelijk en persoonsgebonden gedoogd. Een belangrijk uitgangspunt was dat recreatiewoningen geen echte woningen zouden worden. Het voorliggende initiatiefvoorstel draait dat principe om, want het stelt voor om recreatiewoningen planologisch tot reguliere woningen te maken, met bouwrechten, waardeinstijging, verkoopbaarheid en een structurele plaats in de woningvoorraad. Dat is haars inziens niet de reparatie van bestaande gevallen, maar juist het creëren van nieuwe mogelijkheden. De GL-fractie begrijpt en onderschrijft de noodzaak voor rechtszekerheid voor bewoners die voor de peildatum van 16 mei 2024 in een recreatiewoning woonden. Desondanks is deze noodzaak geen vrijbrief om een recreatiegebied tot een woongebied te transformeren. Het Rijk vraagt juist om bescherming van bestaand gebruik en niet om het creëren van nieuwe woonrechten, bouwvolumes en financiële prikkels om te verstenen. Dit is een principiële punt voor de fractie van GroenLinks. Het Plassengebied is een kwetsbaar natuur- en recreatiegebied waar zorgvuldig mee omgegaan moet worden. Spreker ziet een risico op nieuwe rechtsongelijkheid: tien recreatiewoningen krijgen een permanente woonbestemming en uitbreidingsruimte, terwijl andere mensen met een recreatiewoning recreant of handhavingsobject moet blijven. Dit was in 2016 al een risico en kan met voorliggend initiatiefvoorstel opnieuw ontstaan. De kernvraag is of de raad van een tijdelijke tolerantie naar een structurele woonfunctie in het Plassengebied wil gaan. De GL-fractie is hierin zeer terughoudend. Het initiatief is een goedbedoelde poging om woonproblemen op te lossen, maar met gevolgen die verder reiken dan een pilot voor tien woningen. Het initiatief vraagt om politieke keuzes die een breed en zorgvuldig debat vereisen.

Mevrouw Jonker (PvdA) sluit zich aan bij de bijdrage van mevrouw Van Dijk. Ze is van mening dat het initiatiefvoorstel moeilijk terug te draaien is, ook wekt het voorstel precedentwerking en lost het uiteindelijk niets op voor de woningnood in Bodegraven-Reeuwijk. De PvdA-fractie zal tegen het voorstel stemmen.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) geeft aan dat het woningtekort groot is in de Bodegraven-Reeuwijk. Dit tekort vraagt dan ook om creativiteit bij de oplossing hiervan. Niet ieder onconventioneel voorstel is echter verstandig. De Fractie Borg kan zich niet vinden in het voorstel omdat het de structurele woningnood niet oplost, ook tast het de recreatieve en landschappelijke waarden van het Plassengebied aan. Verder kan er een precedentwerking van het voorstel uitgaan en kan het voorstel voor rechtsongelijkheid zorgen.

De heer Tichem (CDA) is blij dat voorliggend voorstel wordt besproken in de commissiever-

gadering. De kwestie speelt namelijk ook op een landelijk niveau. Aan het einde van 2025 zond Pointer een programma uit over de kwestie, waaruit ook bleek dat 40 procent van de Nederlandse gemeenten geen voorstander is van permanente bewoning van recreatiewoningen. Het initiatiefvoorstel betreft een pilot van tien woningen, maar in de tweede alinea van de inleiding wordt al gesproken over de 200 recreatiewoningen in het Plassengebied. Er zullen dus meer mensen zijn die met hun recreatiewoning aan de pilot willen deelnemen. De spreker vraagt op basis waarvan de tien woningen voor de pilot zijn geselecteerd en wat de einddatum van de pilot is. Hij wijst erop dat de huizen vaak slecht zijn geïsoleerd en een slechte riolering hebben en benadrukt dat moet worden voorkomen dat de gemeente extra kosten moet maken met onderzoeken naar de woonveiligheid en bouwtechnische voorwaarden. Duidelijke kaders zijn van groot belang voor de CDA-fractie. Een belangrijk kader is bijvoorbeeld dat het woonadres van de bewoner van de recreatiewoning zich in Bodegraven-Reeuwijk bevindt, anders lost de permanente woonbestemming niets op voor het woningtekort in de gemeente.

Wethouder de heer Kno1 geeft aan dat het zijns inziens wenselijk is om alvorens het college een voorstel voorbereidt, een principiële discussie te voeren in de commissie. Het beleid dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk voor het Plassengebied heeft, is nog steeds geldig. Hij bemerkt in de reacties van de inwoners van Bodegraven-Reeuwijk sympathie voor dit bestaande beleid. Vanwege de waarden natuur, landschap en cultuurhistorisch erfgoed is het niet wenselijk om de woon- en recreatiedruk te vergroten. Spreker geeft aan dat er momenteel circa 400 recreatiewoningen in het Plassengebied staan. Uit de tweede herziening komt geen aanleiding om van het bestaande beleid voor het Plassengebied af te wijken. Bij de bestaande recreatiewoningen met een permanente woonbestemming worden percelen steeds meer bebouwd met schuren, hekken en terrassen. Dit resulteert in een negatief ruimtelijk effect: de percelen krijgen steeds meer het karakter van een kleine woonwijk. Daarnaast is het Plassengebied niet berekend op de toename in woningdruk. De verkeersontsluitingen en voorzieningen zijn bijvoorbeeld anders dan in een woonwijk. Ook kan er bij permanente bewoning vergunningsvrij worden gebouwd, iets wat niet mogelijk is bij recreatiewoningen. Hij wijst erop dat permanent bewoonde woningen ook fors groter mogen worden dan recreatiewoningen. Hoewel hierover afspraken gemaakt kunnen worden, zoals de heer Van der Smit aangaf, is het zeer lastig om hierop te handhaven. Het college maakt zich ook zorgen over de precedentwerking van de pilot. De aanleiding voor de landelijke instructie en de brief van minister Keijzer was inderdaad de grote woningnood en de optimale benutting van woningen. In de brief staat 'Met een nieuwe instructieregel wordt bewoning die op 16 mei 2024 al bestond, onder voorwaarden toegestaan voor een periode van tien jaar.' Die voorwaarden zijn echter nog niet bekend, waardoor het moeilijk is om vooruit te lopen op deze instructie. Spreker wijst erop dat het om woningen in vakantieparken gaat en dus niet om individuele recreatiewoningen en dat het in voorkomende gevallen om een uitsterfconstructie gaat.

Vooralsnog ziet het college geen reden om de bestemming van recreatiewoningen te wijzigen. Het huidige beleid dat bestendigd is na de tweede herziening, kan wat het college betreft voortgezet worden. Het college geeft een negatief advies voor het initiatiefvoorstel.

De heer Van der Smit (SGP) spreekt zijn waardering uit voor de bijdrage van de wethouder. Hij acht het wenselijk dat een dergelijke bijdrage naar de initiatiefnemers wordt verstuurd, zodat zij een antwoord hebben op hun voorstel.

De heer Van Roon (LLBR) merkt in reactie op de bijdrage van de heer Van Os op dat het le- gaal bewonen van recreatiewoningen wat de LLBR-fractie betreft, het Plassengebied minder bedreigt dan andere zaken in het gebied.

De voorzitter adviseert de commissie om het stuk terug te laten nemen. Het is echter ook mogelijk om het stuk wel te behandelen in de raad en daarbij ook in stemming te brengen.

De heer Van Os (VVD) vraagt of de wethouder een inschatting kan geven van de druk die de pilot voor de recreatiewoningen legt op de ambtelijke capaciteit. Ook vraagt hij of hier- mee andere bouwprojecten in het gedrang komen. Het is zijns inziens van belang om deze inschatting mee te nemen wanneer de kwestie in de volgende raadsperiode nogmaals be- sproken wordt.

Wethouder de heer Knol merkt op dat een dergelijke pilot grote druk zou leggen op de amb- telijke capaciteit. Ook zal hiervoor de prioritering voor de woningbouw aangepast moeten worden. Hij zegt de commissie toe dat hij zijn eigen bijdrage over het initiatiefvoorstel in de commissie Ruimte van 14 januari 2026 in een memo aan de raad zal verstrekken. De initiatiefnemers kunnen hier dan ook kennis van nemen.

Mevrouw Van Dijk (GL) vraagt of meer duidelijkheid kan komen in de verordening op de raadscommissies over de initiatiefvoorstellen en de agendering hiervan. Deze zaken worden namelijk in de verschillende commissies verschillend behandeld.

De heer Otting (D66) vraagt of de indieners het voorstel intrekken.

De voorzitter concludeert dat het stuk niet doorgeleid wordt naar de raadsvergadering.

8. Startnotitie ruimte voor opvang en tijdelijke huisvesting; *Opiniërende bespreking*

Dit agendapunt is omwille van de tijd niet behandeld in de commissie van december maar doorgeschoven naar de commissie Ruimte van januari.

Toegevoegd op 12 januari 2026: Memo behandeling startnotitie

Notulen:

De heer Langelaar (CU) spreekt zijn dank uit voor het opstellen van de startnotitie. Met de notitie wordt geacteerd op de eisen die de gemeente van overheidswege opgelegd krijgt. De fractie van de ChristenUnie wenst de landelijke solidariteit mede te dragen, inhoudend dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk doet wat van haar wordt verwacht ten aanzien van de opvang van asielzoekers, statushouder en ontheemden uit Oekraïne. De concrete opdracht voor 2026 is houdt onder andere in dat er 100 extra asielmigranten moeten worden opge- vangen en dat 31 statushouders in woningen ondergebracht worden. Dit laatste lijkt veel voor de gemeente Bodegraven-Reeuwijk, gezien de huidige woningvoorraad. Spreker vraagt of het mogelijk is om een deel van deze opdracht uit te wisselen met bijvoorbeeld gemeen- te Gouda. Daarnaast moeten er 500 Oekraïners geherhuisvest worden in 2028. Hij vraagt of het Gr8-hotel hiervoor gebruikt kan worden of dat er een regionale herverdeling plaats moet vinden. Hoewel de landelijke eisen niet gelden voor de arbeidsmigranten, benadrukt

hij dat hun veiligheid en rechten ook gewaarborgd moeten worden. In 2017 waren er 1100 arbeidsmigranten werkzaam binnen de gemeente Bodegraven-Reeuwijk, waarvan circa 900 migranten in de gemeente zelf woonden. Hij vraagt of de huisvesting van die mensen kwalitatief goed is en of de gemeente hun veiligheid en rechtspositie kan waarborgen. De CU-fractie is van mening dat de werkgevers van de arbeidsmigranten hun verantwoordelijkheid moeten nemen voor de huisvesting van hun werknemers en hieraan een passende bijdrage moeten leveren. Spreker vraagt of hier zicht op is en of de werkgevers een gezamenlijk aanspreekpunt hebben.

In de startnotie worden drie scenario's geschetst, waaruit gekozen moet worden. Spreker merkt op dat er zoveel mogelijk gebruikt moet worden gemaakt van alle scenario's. Ditzelfde geldt voor de kaders: kaders werken beperkend en bemoeilijken de oplossing van problemen. Hij stelt voor om de opgave net zoals de energietransitie aan te pakken, met een huisvestingsladder voor tijdelijke bewoners. Een dergelijke ladder werkt met mogelijkheden en maakt gebruik van alle scenario's. Treden van die ladder kunnen bijvoorbeeld de specifieke opdracht voor een specifieke doelgroep, een inventarisatie van beschikbare gebouwen en een oriënterend regionaal overleg, herschikking van de bestaande opdracht, een redelijke bijdrage van de werknemers, zijn.

De heer Langelaar vraagt waar momenteel de 1100 arbeidsmigranten die werkzaam zijn in Bodegraven-Reeuwijk, verblijven. Ook vraagt hij of verkamering onder goede voorwaarden niet juist toegejuicht moet worden. Hij wijst erop dat er sprake is van regionale uitruil van de opgaven, waarbij sommige opgaven lucratiever zijn voor de ene gemeente dan voor andere gemeente. Dit is zijns inziens problematisch en hij hoort graag hoe hiermee omgegaan wordt. Verder vraagt hij waarom spoedzoekers met een Nederlandse nationaliteit niet worden meegenomen in de startnotitie. Tot slot merkt hij op dat vijf gemeenten in de regio Midden-Holland een regionale visie Huisvesting arbeidsmigranten opstellen. Hij vraagt of deze visie al beschikbaar is.

De heer Van der Smit (SGP) merkt op dat de heer Langelaar een interessante kwestie over de wenselijkheid van kaders opriep. Hij heeft de indruk dat er met de vastgestelde kaders rondom de huisvesting van de arbeidsmigranten, slechts zeer weinig arbeidsmigranten daadwerkelijk zijn gehuisvest. In 2025 heeft de raad een besluit genomen voor de huisvesting van 100 arbeidsmigranten aan het Nespada, maar dat kon alleen doordat de kaders bijgesteld werden. Hij benadrukt dat kaders wel moeten leiden tot huisvesting. Bij het realiseren van tijdelijke huisvesting moet het gaan om een investering die binnen tien tot vijftien jaar moet worden afgeschreven. Ook moet de vereiste infrastructuur aangebracht worden. Dit is voor een aantal van 100 arbeidsmigranten onmogelijk rond te rekenen.

Spreker merkt op dat er regelmatig een Bouwtafel plaatsvindt. Hij stelt voor om de problematiek rondom de huisvesting van arbeidsmigranten aan de Bouwtafel voor te leggen. Daarbij kunnen de ondernemers die arbeidsmigranten in dienst hebben, uitgenodigd worden, evenals de arbeidsmigranten zelf. Hij benadrukt dat er sprake is van een probleem. Vaak kopen de werkgevers goedkope woningen en verstrekken zij hypotheek aan hun werknemers, zodat het kader van de afstand tussen de werknemer en de huisvester omzeild kan worden. Hij geeft aan dat dit kader onwenselijk is, want het is juist goed als een werkgever zorg draagt voor een zorgvuldige huisvesting van zijn werknemers. Hij stelt voor om een ideeënbus te realiseren, zodat inwoners anoniem hun ideeën over de huisvesting van arbeidsmigranten kunnen delen. Die anonimiteit is noodzakelijk omdat het een kwestie betreft waarover de gemoederen hoog op kunnen lopen. Hij geeft aan dat er in voorko-

mende gevallen problemen kunnen zijn rondom de huisvesting van arbeidsmigranten, maar wijst erop dat het mogelijk moet zijn om de discussie hierover te voeren op een ordentelijke wijze.

De heer Van der Smit merkt op dat in het startprogramma van de Regio Deal Sierteelregio een hoofdstuk is opgenomen over de verbetering van de positie van arbeidsmigranten. In dat hoofdstuk staan waardevolle en bruikbare zaken, zoals het samenbrengen van de begeleiding en de handhaving in een groter geheel. Momenteel loopt de gemeente Bodegraven-Reeuwijk vast op beschikbare capaciteit, daarom is het zijns inziens een kans om taken op een regionaal niveau op te pakken. Verder merkt hij op dat de toestroom van arbeidsmigranten in de toekomst mogelijk afneemt door toenemende robotiseren en automatisering.

Mevrouw Van Dijk (GL) geeft aan dat de fractie van GroenLinks van mening is dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk haar verantwoordelijkheid moet nemen in de opvang en tijdelijke huisvesting van asielzoekers, statushouders, Oekraïense ontheemden en arbeidsmigranten. Wetenschappelijke inzichten tonen aan dat kleinschalige en goed gespreide opvang wenselijk bij de huisvesting van de genoemde groepen. Dat levert namelijk meer draagvlak op voorzieningen. Bij de BOPA's aan het Nespad heeft de GL-fractie ingestemd met scenario 2: een lokale concentratie in één kern, omdat dit bestuurlijk het meest direct uitvoerbaar was. De GL-fractie acht het wenselijk dat rondom deze ene grote locatie verder wordt gewerkt met kleinere satellietvoorzieningen in andere kernen. De combinatie van een hoofdlocatie met satellieten past bij scenario 3, waar de opvang juist wordt gespreid over de gemeente en beter aansluit bij het draagvlak, de integratiekansen en de leefbaarheid. Verder is de GL-fractie van mening dat arbeidsmigranten fatsoenlijk gehuisvest moeten worden, met een inschrijving in de BRP (Basisregistratie Personen) en bescherming tegen uitbuiting. Tijdelijke huisvesting moet duurzaam, circulair en energiezuinig worden gerealiseerd, zodat dit ook bijdraagt aan de woningbouwopgave. Spreker benadrukt dat draagvlak niet vanzelf ontstaat, maar juist actieve communicatie en participatie vraagt. De GL-fractie ziet in de toekomst mogelijkheden voor scenario 3 met een netwerk van kleinschalige satellietvoorzieningen dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk rechtvaardig, sociaal en toekomstbestendig maakt.

Mevrouw Jonker (PvdA) benadrukt dat de menselijke maat vooropstaat in de opgave voor de opvang van doelgroepen. De PvdA-fractie is geen voorstander van grootschalige en geconcentreerde opvanglocaties, want dit doet geen recht aan mensen en zet het draagvlak onder druk. De voorkeur van de PvdA-fractie gaat uit naar kleine locaties, waar circa tien mensen opgevangen worden. Spreker benadrukt dat de grotere locatie aan het Nespad een uitzondering moet blijven. Ze stelt dat de huidige opvanglocatie wat de PvdA-fractie betreft maximaal van omvang is. Het verschil met de BOPA's aan het Nespad is dat er nu ruimte is om vooruit te kijken, bewuste keuzes te maken en kaders te stellen. Ze pleit voor het spreiden van opvang over meerdere kleinschalige locaties en geeft als randvoorwaarde mee dat de PvdA-fractie het onverstandig acht om kortdurende opvang te combineren met langdurige opvang op één locatie. Het mengen van de groepen op één plek kan integratie bemoeilijken. Kleinschalige opvang maakt het mogelijk om de verschillen in opvangduur serieus te nemen. Mensen wonen dan in een omgeving die past bij hun situatie. Spreker benadrukt dat opvang niet alleen een ruimtelijke, maar ook een sociale opgave is. Dit vraagt om tijdige betrokkenheid van het sociaal domein, zodat begeleiding en onderwijs vanaf het begin goed geregeld zijn. Ze vat samen dat alleen met kleinschalige, gespreide en passende op-

vang meer mensen opgevangen kunnen worden op een menselijke manier, terwijl ook het draagvlak wordt behouden.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) geeft aan dat voor de Fractie Borg het Rapport Hilten leidend blijft. Hij wijst erop dat dit rapport ook voor andere doelgroepen naast arbeidsmigranten gebruikt kan worden. Het Rapport Hilten is tot stand gekomen na een zorgvuldig participatieproces waarbij alle stakeholders de gelegenheid hadden om betrokken te zijn. Hij vertelt dat hij zelf in de commissie Hilten heeft plaatsgenomen en geeft aan dat destijds is geprobeerd om alle werkgevers en huisvesters aan tafel te krijgen. De uiteindelijke opkomst was minimaal. Verder is er getracht om de arbeidsmigranten zelf te spreken, maar zij gaven aan niet in de openbaarheid te willen treden vanwege eventuele consequenties. In scenario 1 wordt gesproken over grootschalige voorzieningen. Spreker roept ertoe op om concreet te maken wat 'grootschalig', 'kleinschalig' en 'middelgroot' precies inhoudt. Bij zowel scenario 1 als 2 wordt een koppeling gemaakt met de financiële haalbaarheid. Hij vraagt bij welke doelgroepen er sprake moet zijn van financiële haalbaarheid voor de gemeente. Dit lijkt hem namelijk meer een zaak voor het COA, het Rijk of particuliere of commerciële investeerders. Scenario 3 ligt het dichtst bij het Rapport Hilten. De in het scenario genoemde nadelen wegen volgens de Fractie Borg niet op tegen het creëren van draagvlak onder de inwoners van Bodegraven-Reeuwijk.

Spreker geeft aan dat er 350 arbeidsmigranten zijn gehuisvest en dat er 1100 arbeidsmigranten werkzaam zijn in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Hij vraagt wat bij deze aantallen de verhoudingen zijn wat betreft short stay, mid stay en long stay. Het is belangrijk om dit helder te hebben, omdat de gemeente vooral moet voorzien in de opvang van short stay-arbeidsmigranten. De migranten die langer in Nederland verblijven, vinden namelijk zelfstandig een huis. Hij vraagt hoeveel mensen de gemeente Bodegraven-Reeuwijk precies moet opvangen.

De heer Hogendoorn pleit voor lokale vrijheid en een kleinschalige opvang. Dit laatste is in verband met de sociale veiligheid van groot belang. Hij geeft aan dat Oekraïners in 2028 opnieuw gehuisvest moeten worden. Hij vraagt wat de precieze einddatum van de opvang van Oekraïners is. Hoewel het goed is dat de startnotie vandaag opiniërend besproken wordt, geeft hij aan dat het wenselijk is om de daadwerkelijke kaders pas vast te stellen in de nieuwe raadsperiode.

De heer Van Rooijen (CDA) merkt op dat de commissie via de voorliggende startnotitie de gelegenheid heeft om haar inbreng te geven, om uiteindelijk tot een beleidsstuk te komen in de nieuwe raadsperiode. De opiniërende bespreking geeft de raadsfracties de kans om, niet gehinderd door actuele besprekingspunten, kaders en aandachtspunten te bespreken. De diversiteit van de doelgroepen die opgevangen moeten worden, maakt het lastig om een eenduidig antwoord op de problematiek te formuleren. De huisvesting van een arbeidsmigrant vraagt zijns inziens om een andere aanpak dan de huisvesting van een statushouder, gelet op de begeleiding bijvoorbeeld. Hij benadrukt dat de kwaliteit van de huisvesting voorop moet staan. Hij geeft aan dat niet alleen de fysieke beschikbaarheid van locaties moet worden onderzocht, er spelen namelijk ook sociale en economische aspecten mee bij goede huisvesting. Hij vraagt of er in de zoektocht naar opvangmogelijkheden ook naar bestaande gebouwen wordt gekeken.

De heer Van Roon (LLBR) is van mening dat het wenselijk is om voorliggend onderwerp

zorgvuldig te bespreken: de druk op huisvesting is namelijk groot. De oplossing voor de huisvesting moet niet in de eerste instantie gezocht worden bij de doelgroepen, maar bij de draagkracht in de dorpen. Verschillende kernen hebben verschillende voorzieningen, bereikbaarheid, ontsluiting en sociale draagkracht. Er moet in kaart gebracht worden of er locaties zijn om doelgroepen op te vangen en of er draagkracht bestaat onder de inwoners. Hoewel het tot nu toe goed lijkt te gaan, geeft hij aan dat de grenzen van draagkracht worden bereikt. Hij benadrukt dat de grenzen niet overschreden moeten worden en vraagt wat de gemeente voor haar inwoners doet. Wachtlijsten voor bijvoorbeeld ouderenwoningen leiden tot onvrede onder de inwoners. Asielzoekers en vluchtelingen krijgen vaak toegang tot woningen in de goedkopere huursector. Hierdoor ontstaan wijken met veel allochtone bevolking. De grenzen van tolerantie, veiligheid en draagkracht zijn in deze wijken bereikt. De gemeente Bodegraven-Reeuwijk heeft momenteel geen opvang- en doorstromingsmogelijkheden meer. De spreker roept ertoe op om zorg te dragen voor alle inwoners. Hij benadrukt dat de woonomstandigheden, de veiligheid en de verdraagzaamheid op peil moeten blijven. De LLBR-fractie is niet tegen asielzoekers, vluchtelingen en arbeidsmigranten, maar maakt zich zorgen over de aantallen. De grens is volgens de LLBR-fractie bereikt. Spreker geeft aan dat het om verantwoordelijkheid voor de gemeenschap gaat. De gemeente Bodegraven-Reeuwijk kan niet in alles voldoen aan wat de overheid haar oplegt. Er moeten keuzes gemaakt worden die passen bij de gemeente, rekening houdend met iedereen die in Bodegraven-Reeuwijk woont. De LLBR-fractie pleit ervoor om geen extra asielzoekers en vluchtelingen op te vangen en om geen voorrang te verlenen bij de toewijzing van huurwoningen aan statushouders. Verder is het van belang dat er maximaal 100 arbeidsmigranten opgevangen worden op één locatie en dat bij de opvang van arbeidsmigranten alle aanbevelingen uit het Rapport Hilten worden meegenomen.

De heer Langelaar (CU) merkt op dat de heer Van Roon aangeeft dat er rekening gehouden moet worden met de mensen die in Bodegraven-Reeuwijk wonen. Hij vraagt of er ook geen verantwoordelijkheid moet worden genomen voor de mensen die in Bodegraven-Reeuwijk werken.

De heer Van Roon (LLBR) antwoordt dat hij inderdaad ook doelde op mensen die in Bodegraven-Reeuwijk werken.

De heer Otting (D66) geeft aan ontstemd te zijn over de bijdrage van de heer Van Roon.

De heer Van Roon (LLBR) merkt op dat hij in zijn bijdrage heeft benadrukt dat de gemeente zorg moet dragen voor iedereen.

De heer Otting (D66) geeft aan dat de heer Van Roon naast de zorg ook aangeeft dat de doelgroepen niet welkom zijn. Hij benadrukt dat opvang en tijdelijke huisvesting een groot onderwerp is waarin de gemeente een wettelijke en een morele verantwoordelijkheid draagt. Het onderwerp raakt direct aan de leefbaarheid, het draagvlak en aan ruimtelijke keuzes. De taak van de gemeente is om het draagvlak te versterken. De startnotitie geeft een keuze uit drie scenario's. De D66-fractie zou echter graag een combinatie van scenario 1 en 3 uit willen werken. Het is wenselijk om zoals in scenario 1 staat verwoord, regionaal te specialiseren en opgaven uit te ruilen, zodat wordt voorkomen dat de gemeenten te zware lasten dragen. Het college moet zich richten op de regionale samenwerking met heldere

aantallen, doelgroepen en wederkerigheid. Binnen de eigen gemeente acht de D66-fractie lokale spreiding wenselijk, omdat spreiding integratie bevordert en voorkomt dat één kern alles op moet vangen. Tegelijkertijd wordt er in de startnotitie gewaarschuwd voor de kosten van kleinschalige opvang. Het is daarom wenselijk om te spreiden waar het kan en waar mogelijk regionaal toezicht te realiseren. Spreker vraagt het college om niet alleen locaties te zoeken maar ook kaders voor spreiding en locatiecentra uit te werken, zodat er op basis van kaders in plaats van op basis van enkele locaties gewerkt wordt. Hij is van mening dat het stellen van de definitieve kaders een taak is voor de volgende raad. Samenvattend merkt hij op dat de D66-fractie pleit voor een humane aanpak van de opvang, die regionaal eerlijk verdeeld is en lokaal verstandig ingepast wordt.

De heer Van Os (VVD) merkt op dat het van belang is om uit te leggen waarom nu, na een aantal vergaderingen waarin zaken rondom de opvang van statushouders en arbeidsmigranten werden besproken, de Startnotitie ruimte voor opvang en tijdelijke huisvesting, voorligt. Dat is namelijk om de draagkracht en de solidariteit in de gemeente te behouden. De gemeente Bodegraven-Reeuwijk verdient een compliment voor de wijze waarop dit behoud tot nu toe is gelukt.

De spreker geeft aan moeite te hebben met het feit dat in één startnotitie over veel verschillende doelgroepen wordt gesproken. Er zit namelijk een groot verschil tussen mensen die naar Nederland vluchten vanwege oorlog, mensen die in Nederland komen werken of mensen die op zoek zijn naar een betere toekomst. Hij roept ertoe op om breder te kijken dan de benoemde doelgroepen: het is mogelijk dat de Oekraïners op korte termijn teruggaan naar Oekraïne of dat andere mensen uit andere landen ook naar Nederland vluchten. Het is van belang om te kijken naar de verschillende behoeftes van de doelgroepen. De VVD-fractie acht een combinatie van de scenario's 1 en 3 het meest wenselijk. Voor de Spreidingswet bestaat er een landelijke opgave en kan de gemeente dus geen opgaven uitwisselen. De opvang van arbeidsmigranten en Oekraïners kan bijvoorbeeld wel regionaal gespreid worden. Hij stelt voor om de raad in gesprek te laten gaan met burgemeester de heer Grauss over de veiligheid en algemene voorzieningen. De opvang van doelgroepen legt namelijk druk op de huisartsen, scholen en politie. Voorzien in opvang is meer dan alleen sociaal zijn, de lokale en regionale voorzieningen moeten hier namelijk ook op berekend zijn. De veiligheid mag hierbij niet uit het oog verloren worden. Hij geeft aan dat het belangrijk is om na te denken over de vraag in hoeverre de gemeente Bodegraven-Reeuwijk behalve in onderdak voor de doelgroepen, ook kan voorzien in een goed en sociaal leven voor de migranten en vluchtelingen.

De heer Van Rossum (BBR) merkt op dat de wethouder in zijn brief van 8 januari 2026 terecht stelt dat tijdelijke oplossingen in de praktijk vaak structurele gevolgen hebben. Juist daarom is een samenhangende visie op de huisvesting van doelgroepen noodzakelijk. De raad moet dan ook kritisch zijn op besluiten die als tijdelijk worden gepresenteerd, maar in hun onderbouwing en effecten structureel van aard zijn. In raadsinformatiebrief 89 van 2025 wordt het argument van continuïteit van onderwijs voor asielzoekers gebruikt ter rechtvaardiging van een opvanglocatie met een expliciet tijdelijk karakter. Het argument is in dezen problematisch: een tijdelijke voorziening kan per definitie geen structurele onderwijscontinuïteit borgen. Deze motivering maakt het besluit dus kwetsbaar. Daarbij geeft de wethouder zelf aan dat ad hocbesluiten zonder samenhangende beslissingen onwenselijk zijn, omdat die besluiten dan alsnog koersbepalend worden. De BBR-fractie ziet juist

dit risico: door tijdelijke opvang te legitimeren met structurele argumenten, vervaagt het onderscheid tussen incidenteel en structureel beleid. Spreker wijst erop dat de BOPA's aan het Nespada goedgekeurd zijn met het expliciete doel om betere en meer passende huisvesting te realiseren voor twee specifieke doelgroepen en om af te stappen van tijdelijke suboptimale oplossingen. Het opnieuw aanwijzen van het Gr8-hotel als tijdelijke opvanglocatie staat op gespannen voet met dit expliciete doel. Deze ontwikkeling kan leiden tot strijdigheid met het vertrouwensbeginsel. Hij merkt op dat het college in dezen expliciet moet toelichten waarom wordt afgeweken van eerder vastgesteld beleid. Anders kunnen incidentele oplossingen alsnog leidend worden, hetgeen de startnotitie juist wil voorkomen.

De spreker roept ertoe op om een heldere visie op te stellen met consistente keuzes, een houdbare motivering en respect voor eerder geschapen verwachtingen. Alleen dan kan worden voorkomen dat tijdelijke besluiten structurele schade aanrichten. De voorliggende scenario's zijn wat de BBR-fractie betreft momenteel nog onvoldoende gedefinieerd en uitgewerkt. De BBR-fractie acht scenario 3 het meest wenselijk.

Spreker vraagt de wethouder hoe het besluit om het Gr8-hotel opnieuw aan te wijzen als een opvanglocatie, zich verhoudt tot de eerder door de raad aangenomen BOPA's en welke redenen deze beslissing rechtvaardigen. Ook vraagt hij hoe het college borgt dat de startnotitie daadwerkelijk kaderstellend is en niet achteraf wordt gebruikt om voorgenomen locatiekeuzes te legitimeren. Tot slot vraagt hij welke alternatieve opvanglocaties naast het Gr8-hotel zijn onderzocht en op welke ruimtelijke, maatschappelijke en juridische criteria deze alternatieven zijn afgevalen.

De heer Otting (D66) merkt op dat het opnieuw aanwijzen van het Gr8-hotel als opvanglocatie nergens in de stukken wordt genoemd. Hij vraagt waar de heer Van Rossum deze informatie vandaan haalt.

De heer Van Rossum (BBR) antwoordt dat het Gr8-hotel werd genoemd in de context van de opvang van de amv'ers uit Haastrecht.

Wethouder de heer Knol merkt op dat er sprake is van een misverstand rondom het Gr8-hotel. De BOPA's voor het Nespada zijn aangenomen en totdat de opvang aan het Nespada is gerealiseerd, is afgesproken om het Gr8-hotel te gebruiken als opvanglocatie. Zodra de locatie aan het Nespada opent, sluit de opvang van vluchtelingen in het Gr8-hotel. Momenteel wordt er een doorstroomgroep in het Gr8-hotel opgevangen. Wanneer de opvang in Haastrecht sluit, zou het COA de duurzame opvang graag verplaatsen naar het Gr8-hotel. Dit gaat om 80 mensen die dan samen met de 130 mensen van de doorstroomgroep, opgevangen zouden worden. Spreker merkt in aansluiting op mevrouw Jonker op dat het onwenselijk is om twee verschillende groepen op één locatie te huisvesten. In de bestuursovereenkomst die in maart 2026 verlengd moet worden, zullen afspraken met het COA gemaakt worden over onder andere de opvang van de amv'ers uit Haastrecht. Ten aanzien van de continuïteit van het ISK (Internationale Schakelklas) merkt hij op dat het COA en de regio Midden-Holland het wenselijk achten dat de amv'ers in de regio kunnen blijven wonen, zodat ze gebruik kunnen blijven maken van de onderwijsfaciliteiten en de ISK dus gecontinueerd blijft. Zodra de bestuursovereenkomst en de afspraken helder zijn in maart 2026, zal de raad hierover worden geïnformeerd. Hij benadrukt dat de begeleiding voor de doelgroepen van groot belang is en dat het onwenselijk is om twee verschillende groepen op één locatie op te vangen.

Spreker geeft aan dat de startnotitie nu wordt behandeld omdat het college behoefte heeft aan richting uit de raad. Die richting, of de gemeente gaat voor regionale uitwisseling, lokale concentratie of lokale spreiding, is nodig zodat het college zich kan voorbereiden. Hij vat samen dat uit de commissie een voorkeur spreekt voor een combinatie tussen de scenario's 1 en 3, met regionale uitwisseling waar mogelijk en kleinschalige opvanglocaties. De suggesties voor de Bouwtafel en voor het nadrukkelijk betrekken van het Rapport Hilten zullen meegenomen worden.

Wethouder de heer Knol geeft aan dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk in de Spreidingswet een opgave heeft voor het opvangen van 232 mensen. Op dit worden er 130 mensen opgevangen, maar dit aantal wordt naar 100 afgebouwd. Er blijft dan dus nog een opgave van 132 mensen liggen. Hij vertelt dat 50 tot 60 procent van de opgevangen Oekraïners in Bodegraven-Reeuwijk wil blijven, ook als de oorlog in hun land voorbij is. Uiteindelijk moeten zij de woningmarkt betreden, maar deze stap moet goed gecoördineerd worden om dakloosheid te voorkomen, bijvoorbeeld middels flexwoningen. Hij vertelt dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk als enige gemeente in de regio Midden-Holland heeft voldaan aan haar opgave voor het opvangen van statushouders. Hier heeft de gemeente op actief beleid op gevoerd door vooral nareizigers op te vangen. Ook is er in de Bonifatiuskerk een opvanglocatie gerealiseerd. Op basis hiervan vermoedt hij dat het lukt om de opgave voor statushouders te volbrengen. Het aantal statushouders dat gehuisvest moet worden daalt momenteel. Het beleid van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk is om de statushouders zoveel mogelijk over de hele gemeente te spreiden.

De heer Langelaar (CU) merkt op dat de wethouder aangeeft aan de slag te willen gaan met de kleinschalige opvang. Uit de stukken blijkt echter dat dergelijke opvang zeer duur en niet haalbaar is. Hij vraagt hoe wethouder de heer Knol dit ziet.

Wethouder de heer Knol geeft aan dat het zijns inziens wenselijk is om opvanglocaties voor Oekraïners en arbeidsmigranten te creëren die uiteindelijk als permanente woonlocaties gebruikt kunnen worden. De gemeente gaat hiervoor waarschijnlijk inzetten op de 3ha-locaties. De commissie roept ertoe op om de locaties te spreiden. Het college acht spreiding ook wenselijk, om het draagvlak in de gemeenschap te behouden en de druk op de voorzieningen behapbaar te houden. Hij geeft aan dat de heer Van Os terecht opmerkt dat de opvang van mensen druk legt op de zorg en het onderwijs.

Aangaande de regionale aanpak vertelt hij dat er ruimte wordt geboden om bijvoorbeeld opgaven voor de opvang van Oekraïners en amv'ers uit te wisselen. Het ministerie zet ook steeds meer in op de regionale aanpak. Hij legt uit dat het dus uiteindelijk om een gezamenlijke opgave voor de regio gaat, iedere gemeente heeft daarin regionale verantwoordelijkheid. Het college omarmt scenario 1 met de regionale aanpak. In reactie op de vraag van de heer Langelaar of het Gr8-hotel als opvanglocatie voor arbeidsmigranten gebruikt kan worden, geeft de spreker aan dat dit niet binnen het beleid past. Bij het aannemen van de BOPA's aan het Nespada is namelijk besloten dat het Gr8-hotel weer hotel wordt als de locatie aan het Nespada opent. Arbeidsmigranten wonen momenteel hoofdzakelijk in verkamerde woningen en panden. Die woningen en panden zijn vaak eigendom van uitzendbureaus. Met een goed opvangbeleid kan worden voorkomen dat er op een dergelijke manier woningen aan de woningmarkt onttrokken worden. Hier wordt op gehandhaafd en ook is er een meldpunt ingericht om dergelijke praktijken aan het licht te brengen. De financiële consequenties per doelgroep zijn lastig te bepalen. Momenteel houdt de gemeente Bodegraven-

Reeuwijk geld over aan de opvang van Oekraïners. Binnenkort worden die Oekraïnegelden fors minder. Spreker legt uit dat bepaalde kosten vanuit het Rijk niet worden vergoed, zoals kosten voor de zorg en het onderwijs van opgevangen mensen. Het is van belang dat de precieze kosten inzichtelijk worden gemaakt, zodat hiervoor ook aandacht gevraagd kan worden bij het Rijk.

Wethouder de heer Knol geeft aan dat het college kansen ziet in de Regio Deal Sierteeltregio om samen op te trekken met de regio. In reactie op de heer Hogendoorn merkt hij op dat het inderdaad wenselijk is om de definities van 'grootschaligheid' en 'kleinschaligheid' te bepalen. Het college komt met een suggestie over de definities.

De heer Langelaar (CU) geeft aan dat 'grootschaligheid' zijns inziens niet objectief vastgesteld kan worden: grootschalige opvang in Waarder gaat om een ander aantal mensen dan grootschalige opvang in Alphen aan den Rijn.

Wethouder de heer Knol antwoordt dat de definitie niet in getallen, maar in een percentage van de bevolking kan worden uitgedrukt. Ten aanzien van de financiële haalbaarheid van de gemeente, legt hij uit dat dit met name gaat om de kosten voor de infrastructuur, het vervoer, het onderwijs en de zorg.

De heer Kok (ambtelijke ondersteuning) vult aan dat een opvanglocatie een bepaalde schaalgrootte nodig heeft om gerealiseerd te kunnen worden. Bij het Nespada waren ontwikkelaars terughoudend in het uitvoeren van de kaders, omdat dit voor hen financieel niet uitkon. Ditzelfde geldt voor een COA-locatie.

Wethouder de heer Knol merkt op dat het COA uiteraard ook een financieel haalbaarheidsvraagstuk heeft. Hij benadrukt echter dat de scenario's niet bij voorbaat al niet uitgevoerd kunnen worden. Het college gaat aan de slag met de door de raad gewenste scenario's.

De heer Van Os (VVD) merkt op dat het lastig is dat alle doelgroepen onder één noemer worden geschoven. Hij geeft aan dat de heer Kok erop wees dat een locatie een bepaalde schaalgrootte behoeft. Dit is echter niet het geval voor een arbeidsmigrant met zijn gezin. Hij benadrukt dat er meer maatwerk mogelijkheden moeten worden onderzocht, en dat niet alle opvanglocaties grootschalig via een projectontwikkelaar of het COA gerealiseerd hoeven te worden.

Wethouder de heer Knol is het met de heer Van Os eens dat verschillende doelgroepen ook een verschillende benadering vereisen. De doelgroepen van arbeidsmigranten en Oekraïners liggen zijns inziens vrij dicht bij elkaar, want de meeste Oekraïners hebben een baan. Ten aanzien van de planologie geeft hij aan dat het college nog geen opvanglocaties op het oog heeft. Draagvlak is van groot belang. Hij geeft aan zich niet te herkennen in de opmerking van de heer Van Roon dat de grens van de draagkracht in Bodegraven-Reeuwijk is bereikt. Hij benadrukt dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk aan de opdracht van de Rijksoverheid moet voldoen.

Burgemeester de heer Grauss legt uit dat de startnotitie niet alleen een fysieke, maar ook een sociale vraag bevat: het gaat in het opvangvraagstuk onder andere om wat past in de gemeente. In dezen is de sociale veiligheid van groot belang. Het college acht het wense-

lijk om, nu er nog geen druk is om bepaalde mensen direct op te vangen, het gesprek met de raad te voeren over de richting die de gemeente op wil gaan in het opvangvraagstuk. De uitwerking van de startnotitie zal na de gemeenteraadsverkiezingen plaatsvinden. Spreker bemerkt uit de bijdragen van de commissieleden een nadrukkelijke oproep om de veiligheid, de zorg en het onderwijs bij het vraagstuk te betrekken. Het is dan ook wenselijk om dit vraagstuk integraal te bespreken met alle portefeuilles in het college. Hij is het met de heer Van der Smit eens dat er over dit vraagstuk van mening verschild mag worden en benadrukt dat het van groot belang is dat het debat van de raad op een ordentelijke manier wordt vormgegeven. De voorliggende startnotitie helpt hierbij.

De heer Van der Smit (SGP) geeft aan dat het draagvlak van groot belang is. Desondanks is het bij het opvangvraagstuk niet reëel om te verwachten dat alle partijen tevreden zullen zijn met de uitkomst. De financiële uitvoerbaarheid is voor hem een belangrijk punt. De huisvesting van arbeidsmigranten onderscheidt zich van de huisvesting van andere doelgroepen. Hij merkt op dat het mogelijk is om kleine groepen te huisvesten op het bedrijventerrein. Bij grotere groepen moet toezicht gerealiseerd worden, wat veel kosten met zich meebrengt. Hoe kleiner het aantal gehuisveste mensen, hoe meer de randvoorwaarden zijns inziens ook afgeschaald kunnen worden. De voorwaarden zijn nu afgesteld op een opvang van 100 mensen. Het is wenselijk om de handhaving en de regelgeving centraal te organiseren, zodat er ook op de kleinschalige opvanglocaties gecontroleerd wordt.

De heer Van Os (VVD) vertelt dat er ook werkgevers zijn die huisvesting niet als verdienmodel beschouwen. Het goede personeel is hun verdienmodel en hiervoor regelen zij bijvoorbeeld slaapplekken op hun eigen terrein. In dat geval kan het wel uit om een beheerder aan te stellen. Dit vereist dan wel een afwijken van de gemeentelijke kaders. Hij meent dat er bij het opstellen van die kaders mogelijk teveel is uitgegaan van de uitzendbureaus.

Wethouder de heer Knol geeft aan dat er in het verleden vanuit werkgevers veel weerstand kwam op het idee om arbeidsmigrantenhuisvesting te realiseren op het bedrijventerrein. Destijds is afgesproken om geen huisvesting van arbeidsmigranten op het bedrijventerrein te realiseren. Hij vertelt dat het in de gemeente Alphen aan den Rijn regelmatig voorkomt dat arbeidsmigranten op het eigen terrein van kwekerijen worden gehuisvest. Dit is meestal een goede en werkbare optie. Hij benadrukt dat het van belang is om goede afspraken te maken, maar ziet hierin kansen, vooral ook voor werkgevers in het buitengebied.

De heer Van Os (VVD) merkt op dat hij inderdaad ook doelde op agrarische bedrijven. Kleinschalige opvang op bedrijvenlocaties zijn zijns inziens echter ook mogelijk. Hij noemt als voorbeeld dat transportondernemingen ook slaapplekken voor chauffeurs faciliteren. Hij acht het verschil tussen arbeidsmigranten en overnachtende chauffeurs niet dusdanig groot.

De heer Hogendoorn (Fractie Borg) geeft aan dat er onderscheid gemaakt moet worden tussen huisvesting op een bedrijventerrein en huisvesting op het terrein van een kwekerij. In het kader van goed werkgeverschap kunnen er zijns inziens werkbare oplossingen gevonden worden. Een werkgever heeft direct toezicht op de arbeidsmigranten op zijn terrein, maar dit geldt niet voor een locatie op een bedrijventerrein.

9. Sluiting.

Notulen:

De voorzitter bedankt de aanwezigen en sluit de vergadering om 23.15 uur.

Aldus vastgesteld tijdens de vergadering van de commissie Ruimte van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk op 11 februari 2026

{{Signer1}}

Toezeggingen:

1. Bij agendapunt 6 'Vestiging groothandel in hout en houtbewerking aan de Molendijk 2a in Nieuwerbrug', zegt wethouder de heer KnoI de heer Van Rooijen toe zijn vragen bij de afdeling Verkeer van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk neer te leggen. Het betreft de vraag of de Molendijk geschikt is voor zwaar vervoer en of er aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn voor het behoud van het wegdek. De tweede vraag is of er aanvullende maatregelen genomen moeten worden om de fietsveiligheid van de fietsers op het fietspad tussen de weg en de oprit, te borgen.
2. Bij agendapunt 7 'Initiatiefvoorstel Pilot permanente bewoning recreatiewoningen Bodegraven-Reeuwijk', zegt wethouder de heer KnoI de commissie toe dat hij zijn eigen bijdrage over het initiatiefvoorstel in de commissie Ruimte van 14 januari 2026 in een memo aan de raad zal verstrekken. De initiatiefnemers kunnen hier dan ook kennis van nemen.